

Авджик — Гр., от архив, 1984, неустановено.

Авли — селище в Сливенско през Средновековието. През турско време — *Хавли* (вж.).

Авлуклү — Топоним в османски документ от 1666 г. Вероятно по-стара форма от името на с. Тополчане (*Кавлаклий*). (НБКМ, Ор. отд., ф. 138, а.е. 6/22.

Аврамова воденица — Зап., 0,4, някогашна воденица, сега под водите на яз. „Жребчево“.

Аврамов байр — 1. Кер. СИ 3,5. Възвишение в Средна гора. 2. Сл. СЗ 10,5. Възвишение в Сливенската планина. 3. Ник., ЮИ 1,2. От ЛИ *Аврам* и широко разпространеното *байр*.

Агата Сб., неуст., вер. от тур. *ağa* ‘виден и влиятелен турчин’, от предишен запис.

Агелник — Зл. В., 3 3. Дъбова гора. (ДАД)

Агинлика — Стр. 3 1,5. Възвишение.

Агликина поляна — Нов. СЗ 8. Поляна на билото на Елено-Твърдишката планина сред букова гора. В близост — извор в коруба. Историческа местност. Хайдушко сборище, определено за сборен пункт на българските чети през 1868 г. Тук достига част от четата на Хаджи Димитър и Стефан Караджа и в сражение пада убит знаменосецът Димитър Заралията. През 1968 г. тук е проведен национален събор „Прослава на хайдутството“. От *аглика*, диалектно название на горско цвете *иглика* (*Primula officinalis*).

Аглъ борун — Б.д. Ю 3 2. Рид с поляна, в която имало кошари. Метатеза от тур. *ağil* и *burun* ‘нос’ (геогр.) рид.

Агова кишà — Кр. 3 2. Равно пасище при завой на р. Тунджа. По информация — някогашно притежание на турчин. Тур. думи *ага* и *көзе* ‘ъгъл, кюше’.

агъл — в местното тълкуване — кошара, от тур. *ağil* със същото значение — *Дипчиков* ~, *Добреви* ~, *Дядостанчов* ~, *Колев* ~, *Конски* ~, *Конския* ~, *Миланколеви* ~, *Райнов* ~, *Стоянов* ~.

Агълите — 1. Сам. С 2,5. равно, обработваема земя, в която имало овчарски къшли; 2. Др., СЗ 3

Агълче — Гр. СЗ 3. Гористо наклонено място, където имало кошара.

Агълчетата — Г.Ал. СИ.

Агълчето — Др. СЗ 3,5.

адà — според местното тълкуване — равнина, най-често пасище, което остава незаято като остров при прииждане на вода, предимно край р. Тунджа. Преносно — възвишение, което се издига като остров сред околността, тур. *ada* ‘остров’. — *Белазла* ~, *Голямата* ~, *Горната* ~, *Долната* ~, *Дядодобрева* ~, *Коджа* ~, *Кубашката* ~, *Кюча* ~, *Кичук* ~, *Кузманска* ~, *Малката* ~, *Отсрещната* ~, *Сардал* ~, *Средната* ~, *Сарапль* ~, *Типченската* ~.

Адà байр — 1. Меч. Ю 2, равно, овощна градина (ВИП); 2. М.Ч. ЮИ 3,3, равно, обработена земя.

Адà баши — М.Ч., ЮИ 3,5.